

Setmanari de Banyolas

Periódich d'acció católica

Redacció y Administració:
Carrer de Girona, Número 6 A

Banyolas, 3 de Juliol de 1910

Anuncis y comunicats á preus convencionals

No's tornan els originals

En camí del gran despotisme

La veritat es l'únich fonament de la llibertat. Tota llibertat divorciada de la veritat ocasiona aquestes dos coses: esclavitut y despotisme; esclavitut pel venut, despotisme pel vensedor.

Una de les més grans aberracions dels homes es la de creure que 'ls pobles poden assolir més graus de llibertat, prescindint y fent desaparèixer les veritats fonamentals. Sens aquestes veritats que servexen de garantia al débil y flach contra 'ls atreviments de la forsa, no que da rés segur y 's vé á proclamar l'imperi del més poderós.

Quan més fonamentades, respectades y universalment atmeses son aquestes veritats, menos temors hi ha de que cap dominador intenti traspasar el límit per elles senyalat.

Mes, destruhides les veritats fonamentals, el déspota, el tirá, ja no té obstacles y, ansiós de omnipotencia, passa per dessobre de tot y 's constituïx en àrbitre de totes les coses.

Per axó tots els déspotas son enemichs de veritats fonamentals, que representan un obstacle, una barrera á sa ambició ilimitada.

Aquesta classe de tirania era la que dominava en el gentilisme. L'Emperador, el César, era 'l duenyo de tot y de tothom. No hi havia rés que s'oposés á sos desitjos. La lley tenia que obehir á sa voluntat. Y, com que un poder d'aquesta classe, sols pertany á la Divinitat, que no pot equivocar-se; el poble considerava també al César com un déu.

Axis estava 'l mon passan de un tirá á un altre, y si algún d'apuestos era me nos tirá y més humanitari y bondadós, se devia á son bon carácter y no á que existisin veritats, amparadores de les lleys, que l'obliguessin á obrar d'aquest modo. Les lleys no estavan per demunt

del César, sino que 'l César era 'l que imposava la lley.

Y axó era natural, ja que, no existint veritats superiors é incommovibles, que servissin de base y de sosteniment á les lleys, la única font de veritat era la voluntat del dominador.

Tots savém que 'l mon destruí aquest estat d'abjecció y miseria gracies á la forsa de la Religió, quals veritats superiors servien de fonament per aixecar sobre d'elles l'edifici del ordre, de la justícia, de la civilisació, del amor, dignificant d'aquest modo al home, que en aquella societat degradada ni tenia conciencia de son valer, ni podia resistir les dos grans esclavituts que pesavan sobre d'ell, la esclavitut de la forsa y la esclavitut dels vicisis.

Donchs, are, després de més de dinou sigles que les veritats de la Religió han servit de fonament, d'amparo y de guia á tota la humanitat civilisada; després qu'elles han aixafat el cap á totes les tiranies; se preté enganyar al poble, fentli creure que, prescindint d'aquestes veritats, la societat prosperará y 'ls homes tindran més llibertat y alcansarán més graus de progrés y civilisació.

Y 'l poble, vull dir, la part ignorant del poble, no veu que, mentres les veritats de la Religió van perdent forsa y 'l mon camina cap al escepticisme, s'alsa un poder absorbent, dominador, absolut, despótic, que va apartant obstacles y destruint barreras, per fér lo mateix que feyan els Emperadors romans, els Césars de l'antigüetat, constituïre en l'únich poder sobre la terra y poder dominar ab entera llibertat, sens tenir que obehir á cap cosa d'ordre superior. Aquest poder es l'Estat.

Més, com que un poder d'aquesta classe sols pertany, com ja he dit, á la Divinitat, que no pot equivocar-se; tenim que, el prescindir de la Religió y de Déu caminem depressa á la divinisació del Estat.

L'Estat aspira á constituïre en poder únich. A n'axó s'encaminan les falses teoríes de la *supremacia del poder civil* y del *Estat docent* en virtut de les quals ell vol emanciparse de tota trava en l'ordre religiós y acaparar l'ensenyansa, constituïnt-se en l'únich mestre y definidor suprém en lo relatiu á instrucció pública.

Per lograr axó ultim vol destruir els *prejudicis y les intransigencies dogmátiques*, manera solapada de volguer perseguir á la veritat que li fa nosa.

Y lo curiós, lo més absurdo, es que l'Estat, que no creu res, ni vol admetrer veritats fonamentals y fá gala de la seva neutralitat ó escepticisme, es el que preté dirigir l'ensenyansa ficsant lo que s'ha d'ensenyar y dexar d'ensenyar. D'aquest modo l'ignorancia s'apodera de les claus de la sabiduría.

Aquest matex afany de domini absolut li fa perseguir á les ordres religioses, perque educan y ensenyan prescindint d'ell; li fa atentar contra 'l matrimoni catolich, del que voldria traure tota sa grandesa, dimanada de la autoritat y forsa que en nom de Deu imprimeix sobre d'ell l'iglesia, y lograr reduhirlo á una funció exclusiva del poder civil; li fa trevallar pera secularisar totes les coses, á fi de traure d'elles l'influencia de la Religió; li fa atentar contra la llibertat que tenen els pares d'educar é instruir els fills, en la forma que més bé 'ls hi sembli, y per aixó l'Estat voldria, després de convertir tota la ensenyansa en oficial, ó sigui, després de apoderarse completament de la ensenyansa, obligar als pares á que portin sos fills á rebre la instrucció corrompuda que ell vulgui donarlos en nom de la cultura nacional.... Sí, l'Estat, en tots els ordres, no aspira més que en convertir-se en poder absolut, despótic.

De la mateixa manera que l'Estat ha perseguit y procurat la destrucció dels gremis, de les lleys forals, de les llengües regionals y de les petites nacionalitats, va avuy per vence la forsa que més pot resistirlo y més s'ha oposat y s'oposará sempre á les seves tiranies, la Religió.

Ja savem que la Religió té la forsa de Déu, y que hi está acostumada á lluitar ab tota clase despotismes, sens que ningú l'hagi pogut dominar.

Peró, també es cert que Déu permet que la fé y l'esprit religios s'allunyin dels pobles que 's fan indignes de tals gracies, y allavors, en la mateixa proporció que la Religió dexa d'ampararlos, cauhen miserablement en tota clase de esclavituts y servitismes.

Defensem, doncs, la veritat, si no volem caurer en la esclavitut. Y la veritat vé de Déu, descansa en Déu y es Déu.

Z.

Necrópolis banyolinas

II.

Diguérem en lo número II de aquest SETMANARI que 'l cementiri cristiá més antich, que 's coneixia en la nostra Vila procedia de la época visigòtica, quals numerosos restos se poden estudiar molt bé en l'àrea de terreno compresa entre les iglesias de Santa María y del Monastir. Ara 'ns toca estudiar lo cementiri, que instalaven los benedictins al devant de la iglesia monasterial de Sant Esteva desde 'l moment que repoblaren Banyolas.

Lo Monastir fou desde son origen un element civilisador de primer ordre. Rebé del comte Odiló de Besalú generosament, en franch alou, una dilatada extensió de terreno, que en part personalment per sí mateixos conreuharen los monjos, mentres cedían la major restant ab ventajosos pactes als colonisadors, que aquí 's dirigian rrets per las magníficas condicions agrícolas del país y la abundancia d'aygas que 'l regava. Bén prompte imitaren son exemple numerosos industrials, qui al redós

del naixement monastir formaren lo germen de la nova vila.

La creixensa d'aquesta fou tan ràpida, que immediatament se convenceren los monjos que era pera ells un gran destorb tenir que cuidar-se de la vida espiritual del nou poble y aixís obriren al culte una segona iglesia, la de Santa Maria, á la que traspassaren la parroquialitat, que ells exercían; però fentse algunas reservas pera que en l'esdevenidor lo Monastir fos reconegut com á casa matriu y fundadora.

Una de las principals reserves establertes per los monjos fou la de que tots los fiels que acabessin sos días en Banyolas haguessin de pendre terratge en lo cementiri monasterial establert en un camp devant de la iglesia de Sant Esteve, ó siga, lo que ara es plassa del Monastir ahont ha subsistit uns noucents anys, á pesar de las greus contradiccions, que ab lo temps s'originaren.

Durant aquest llarch transcurs en éll rebren sepultura eclesiástica 'ls difunts de la parroquia de Santa Maria, al costat dels abats y monjos del Monastir, sens distinció de classes, á no ser que 's preveyés que temps á venir hauria de ser exhumat aquell cadavre, en qual cas se cobria ab una llosa ó se distingia de altre manera. Com á exemple de aquesta excepció, podria citar varios abats y monjos que, al morir, sos cossos foren enterrats y més tart recullits los seus hossos pera ser guardats en aquells petits ossaris de pedra á modo de arqueta, de que n'hi ha tan bonicas mostrars en las parets del claustre monasterial procedents del sigles XI, XII, XIII y XIV.

Més tart quant fou permés construir sepulturas dins del temple, comensaren á obrirse tómbas en el sol de la iglesia, ahont se depositavan directament los cadavres sense esperar la previa descompició que avans s'operava en un simple enterrament; essent la més antiga que coneix en lo Monastir la del abat Xamar del any 1503; essent moltas las de altres prelats abacials sucesors. No tardaren en seguir la mateixa costum los particulars de la vila, de modo que prompte tot lo sol del temple quedá reblert de tombas (sigles XVII y XVIII).

Hem indicat que 'l Monastir al establir la parroquial de Santa Maria s'havia reservat lo dret exclusiu de tenir cementiri en Banyolas, més aquestas restricció li portá repetides controversias, origen de plets, disgustos y enemistats de que participaren tots los habitants de aquesta vila. Ja en 1294 en una sentència arbitral, resultat de una transacció amistosa estipulada entre 'l clero parroquial y 'l Monastir, se fa constar en un de sos capítuls, que tots los capellans y seculars de aquesta parroquia, al finir sos días, havían de ser enterrats en lo cementiri del Monastir y aixís vingé observant-se fins lo sigle XV, pero 's coneix que aquesta clausula ja tirava á reprimir ideas ó á prevenir aspiracions mal comprimidas. Lo cert es que 'ls párrocos Curats de Santa Maria 's procuraren una butlla pontificia en témps del papa Eugeni IV, datada del any 1446 en que 's facultava á la parroquial pera establir cementiri devant de la iglesia de Santa Maria, butlla que's considerá subrepticia per part del Monastir, per lo que 'ls Curats de la parroquia procuraren fos ratificada posteriorment, com se conseguí, de la santatat de Paulo V; sepultant-se en conseqüencia en lo dit cementiri parroquial ab detriment del privilegis y possessió en que 's trobava 'l Monastir desde la seva fundació, tant en virtut del dret canónich com per los convenis bilaterals que sobre el particular mitjantsavan.

Aixó portá animada controversia entre 'l clero de las dos iglesias de aquesta vila, en la que sembla no hi prengué gaire interés lo Poble; y en vista de que no sabian entendre's las parts dissidents determinaren portar la qüestió als tribunals de justicia, ahont seguí una tramitació per més entretinguda y llarga y quan es-

tava próxima á fallarse, 'ls contendents entraren en tractes de conciliació, donant per fruyt que 'l Monastir quedés com avans ab l'exclusiu dret de tenir cementiri á Banyolas pera tots los seculars, que morissin en aquesta parroquia, donant facultats als párrocos de Santa Maria y al demás clero de dita iglesia y hasta als capellans forasters pera disposar fossen enterrats en lo impugnat cementiri de la parroquia. Aquesta transacció porta la data 4 Janer de 1638 y desde á las horas es freqüent trobar en lo sol de la iglesia parroquial tombas que guardan los restos mortals dels qui toren sos párrocos y beneficiats.

Los efectos de pau y concordia que de aquesta arbitral transacció poguessin esperar sos autors foren de bén poca durada, donchs que á principis del sigle següent se va reproduir la mateixa qüestió entre 'l Monastir y Santa Maria, ab motiu de haver uns seculars disposat que al morir fossen enterrats sos cossos en lo cementiri de la parroquia, com en realitat se practicá, lo que doná lloch á reproduirse 'l plét sobre 'l dret exclusiu de terratge, que ab tant empenyo sostenían correspondreli los monjos.

Aquesta última etapa de las qüestions entre las dos principals iglesias de Banyolas fou molt sorollosa, dividint y enemistant sos habitants, ja prou encoratjats per rahó dels bandos, en que cstavan dividits desde llarga data, divisió que s'exteriorisa més y més al publicarse á mitjants de 1757 la executorial sentència del tribunal de la Rota ordenant que fos mantingut á favor del Monastir lo *statu quo*, que de dret y consuetut venia observant-se, quedant en tot son vigor y forsa los preceptes y diplomas reals y pontificis, aixís com las transaccions de 1294 y 1638 espontaneament convingudas entre las parts litigans, manant en conseqüencia dit tribunal que fossen exhumats del cementiri de Santa Maria los cadávres en ell indogudament sepultats, pera rebre de nou sagrada sepultura en lo monasterial, reservant, com era de justicia, als curats y eclesiachs poder escullir per lloch de repós un ó altre del dos cementiris.

La victoria del Monastir sobre la Parroquia no podia ser més completa, com ho reclamavan lo dret canónich, lo dret civil y 'ls pactes bilaterals convinguts entre las dos entitats eclesiásticas de la nostre Vila; pero no fou duradera, donchs que avans de concloure 'l sigle una real pragmática de Carlos III prohibint la subsistencia de cementiris dintre poblats, vingué á acabar ab lo poch ménos que milenari del monastir de Sant Esteve, al qual va substituir l'actual *Campo Santo*, com veurem en un próxim número.

P. ALSIUS.

!Aquell corn...!

Jo deya l'altre setmana y no vaig equivocar'm que 'ls vehins d'aquet Banyolas nó 'ns cansém de progressar. Deya, que 'l *modns vivendi* ab els peixos nous que hi ha ja no era cap problema, donchs viuriem de l'Estany. Are, es el *modus bebendi* el que s'ha simplificat: Fins avuy tota persona que per gust ó bé forssat volia aigua de la puda, li tocava espavilar's, caminant la mitja horeta ab el cantí á n'a les mans. Are ja es un' altre cosa; el progrés ja hi ha arribat. y un carrét ens porta l'aigua gairebé diré de franch.

Pro lo mellor de la cosa el *clou* de la novetat es el corn que toca l'home ab un buf que fa fretat. A mi volen que 'ls hi diga, m' ha prestat un servey gran, y no pas per veurer l' aiga, que no'n som veguda may, donchs no'm xoca, ni magrada aquell tuf dels ous covats. Es perque 'm desperta á l'hora aquell rom... rom... infernal que m'aixorda les orelles y retruny per dintre el cap estalviantme així el rellojje que temps ha 'l tinch espatllat, y no puch comprarne d'altre, perque 'n Toni 'n vol molts rals, y tan com el del corn toqui no hi tindré pas de pensar. Pro... ¡quin buf el d'aquell home! Un concell li vull donar; que no ho fassi tan barato que ab l'empenta qn' ho ha agafat li prometo, li aseguro no'n tindrà prou pel bufar.

SAM.

La cria dels cunills

L' explotació d' aquest bestiar, que hauria d'esser molt productiva, perque llur manutenció resulta sumament económic, ab tot y aixó, veyem que molts que han intentat dedicárshi s' ho han tingut de deixar degut á les freqüentes mortíferes epidemies que infectavan á llur cuniller y que les deixavan sense cunills.

Les males condicions higiéniques en que per regla general se crien els cunills, no solzament son causa de les freqüents y mortíferes epidemies que pateixen, si que també poden esser causa d' infecció per la gent de la casa.

He vist moltes vegades qui tenia grans estols de nunills en locals foscos, reduhits, plens de bruticia y molt poch ventilats y hasta he vist qui els cuidava en el mateix puesto de dormir.

Criar cunills d' aquesta manera ni es útil, ni saludable, perque son un constant vehícol d' enfermetats infeccioses.

Els cunills han d' estar en puestos que siguin bén sechs y nets, que el paviment sigui cubert d' arena y per sobre palla; l' alimentació ha d' esser abundosa y composta d' aliments que no continguin gaire aigua y procurar que no mengin ni gaires cols ni naps, perque donan mala olor al corral.

Un bon medi per engreixarlos consisteix en agafar cunills de tres mesos y carparlos; á la primera setmana alimentarlos de trunfas, cegó ó ápit, blatdemoro cuit y bledarraba; á la segona setmana se suprimeix l' ápit y bledarraba, en cambi se els dona ordi, ensiam y cibada ab sal, y á la tercera setmana, en comptes de l' ensiam y cibada, s' els dona frigola y pá ab llet. D' aquest modo en tres setmanes el cunill está ja gras y 'l seu pes ha aumentat en una quinta part.

En certs punts s' explotan algunas varietats, més per la pell y 'l pel que per la carn, com son la Chinchilla y principalment l' Angora.

L' angora jove, quan té sis setmanes el pentinan qurtre vegades al mes. Als tres mesos sels hi traú el pel estirantlo suaument. Cada tres mesos el pel torna á brotar y ja 's pot pelar de nou al cunill. Com que aquest pel es molt bén pagat hi ah angora que 'l séu pel sol ha valgut més de quinze pessetes l' any.

Una de les enfermetats més freqüents y que 'n mata molts es la sarna peoduhida pel *Sarcoptes scabiei*, coneguda pels pagesos ab el nom de *mal d' orelles*. Un

síntoma especial d' aquesta enfermetat es el que 'l nas se 'ls hi allarga tant, que arriba á tenir la forma de un morro de porch.

Quan se dona 'l cas d' haber aparegut aquesta enfermetat, dona molts bons resultats rentar els cunills atacats ab una solució de sulfuro de potassa al hu per cent.

JOAN VIDAL, *Professor veterinari*,
Banyolas, Juny de 1910.

LA NOSTRA ADHESSIÓ ALS MITINS CATÓLICS DE BARCELONA

La redacció del SETMANARI ha enviat per carta nna entociaste adhesió á cada un dels dos grans mitins que avuy se celebren á Barcelona al Tivoli y á Novedats per protestar de la política antirreligiosa del Govern.

Notes municipals

Sessió ordinaria del dia 30 de Juny 1910

Fou presidida per el primer Tinent d' Alcalde D. Joseph Alsius, ab assistencia dels Srs. Regidors: Malagelada, Coll, Perpiñá, Ametller, Boix y Puig.

Oberta per el Sr. President se llegeix l' acta de la última sessió, que es aprobada.

Previ el permís del Sr. President, compareix el Sr. Administrador de Consums, manifestant l' error sofert ab la liquidació general presentada en l' anterior sessió, que comprén desde el primer Janer al 20 de Juny actual, acordant-se que passi á estudi de la Comissió d' Hicenda.

A petició del mateix Sr. Administrador y per poguer presentar exacta la liquidació general del primer semestre, s' el autorise perque avuy pagui al personal del Resguart, y que en lo sucesiu lo pagui per decenas en lloch de pagarlo semanalment, com venia fentse fins ara.

Igualment, dona compte del aigua que surt en el pis de la colecta de Girona, á causa sens dupte d' haberhi algún conducte topat del rech que passa per el costat del mateix.

S' acorda que per la Comissió d' aigües l' examini.

El Sr. Coll demana en nom de don Narcís Albert, se giri una visita d' inspecció en el rech que desde la carretera d' Olot, passa per darrera les cases del carrer de Sant Martiriá, puig que degut á le aigües brutes que hi passen, amenas sa un perill per la salut pública. S' acorda que la comissió ho visiti.

El Sr. Malagelada demana s' escombri y desinfecti cada mercat, la Plassa dels Turers, contestant el Sr. President, que aixís ho te ja ordenat als peons municipals.

El Sr. Puig interessa, se desinfectin els «Retretes» de les colectes y que la Comissió de Foment examini si reunixen las condicions necessaries.

Que 's neteji cada día, l' espai comprés devant de cada colecta y que se 's

prevehiexi á cada un de una regadora. Aixís s'acorda.

Igualment s'acorda, á proposta del Sr. Perpiniá, publicar un bando ordenant que els automòbils portin una marca moderada, mentres circulin per dintre la vila.

El Sr. Malagelada dona compte d'haber quedat instalats els dipòsits dels peixos en la Pesquera d'en Marimon.

S'acorda fucultar á un empleat municipal pera pescar en el Estany cantinatats suficient d'especies de peixos pera poguer remetre al Parch Zoològich de Barcelona.

El Sr. President, posa en coneixement del Consistori, de que demá á las 10 del matí, se comensarán els exámens en les Escoles Públiques, invitant als senyors Regidors, per si tenen el gust de assistirhi,

Passa á informe de la Comissió de aigues una instancia suscrita per D. Joseph Masgrau, demanant se ordeni al Sr. Laqué tregui el molí de vent que té colcat, perquè distrau aigua del seu curs natural.

Previ informe de la Comissió d'Hisenda s'aproban els comptes de Consums, desde la implantació hasta la fecha.

A proposta del Sr. Malagelada, se acorda que els vigilants de Consums portin á la gorra, el número corresponent. Finalment el Sr. President dona compte d'haber quedat adjudicada provisionalment, la subasta de las obres del Cementiri, á D. Llorens Aradas y Joan Torroella, per la quantitat de 7,989 ptps.

Crónica

El dia 25 tingué lloch la subasta de la carretera de Medinyá á Banyoles essent atjudicada á favor de don Angel Llovera per 228.415 pessetes.

Dilluns passat morí cristianament l'espòsa del propietari y distingit agricultor senyor Anglada de Vilert, á qual familia testimoniem, ab motiu de tal desgracia, el nostre condol.

Moviment de la «Caixa d'Estalvis» durant la passada setmana:

Imposicions, 392'50 pessetes.
Reintegros, 00 »
Llibretes noves, 7 »

Operacions verificades en la mateixa durant el mes de Juny:

Imposicions, 2224 pessetes.
Reintegros, 00 »
Llibretes obertes, 21 »

Els hi han sigut aprovats els exercicis del grau de Batxiller als joves Jacinto Serquella y Josep M.ª Hostench, fills de nostres amichs D. Ramón Sarquella y don Joaquim Hostench.

Que siga la enhorabona.

Sembla que hi ha molt d'entusiasme per la projectada festa del peix ab el corresponent concurs de pesca, exposició d'ormeigs

y exhibició de exemplars grossos de diferents especies. Las varietats darrerament rebudes de Barcelona, y que 's guardan en uns viviers en la pesquera d'en Marimon, segueixen molt bé y son molt visitades.

Ha mort cristianament en Vich don Josep Maria Ravell y de Ferrer fundador y primer Director del Norte Catalán d'aquella ciutat.

Que Deu lo tinga al cel.

En els últims exámens celebrats á l'Universitat de Barcelona, ha obtingut premi d'honor en les assignatures de dret internacional públich, hisenda pública y procediments judicials, l'alumne Jaume Genover y Codina, natural de S. Privat de Bas, nebot del nostre amich y suscriptor don Jaume Genover.

Durant la nit del 12 del corrent fou robada la iglesia parroquial de Santa Pau.

Els lladres entraren per la porta principal y obriren la sacristia sens violentarlas.

Un cop dintre els lladres, ab una reya d'arade moderna que va trobarse per aquells encontorns, obriren el sagrari, un armari de la sacristia ahont se guardan objectes de plata y diferents escons ahont se guarda la cera y limosnas de las cofrarias, reventant tots els panys.

Els objectes robats, segons relació del senyor Rector, son quatre calzers, un *lignum crucis* y unes crismeres, tot de plata y unes altres crismeres y un cupó de metall blanch.

Com á sospitosos del fét, han sigut detinguts alguns vehins de Santa Pau, Olot y San Aniol de Finestras, y posats á disposició del jutjat.

A la iglesia de les Carmelites se comensá el divendres una novena en sufragi del ánima del que fou nostre amich y suscriptor D. Carles Noguera, que morí cristianament el 10 del mes passat en son poble natal de Gallinés.

Han visitat nostra redacció els joves que 's cuidan de fer ballar sardanes, preguntnos fem constar, en contestació á determinat escrit de «El Amigo del Pueblo», que, si invitan als senyors forasters á contribuir als gastos que ocasiona tal diversió, ho fan obligats per lo poch que 'ls afavoreixen molts dels que per altre part se manifestan molt aimants de les sardanes. Diuhen els citats joves que de ser ajudats en llur empresa, no sols no pidolarán á 'n els forasters, sino que, á més de fer tocar sardanes á la Plassa, ho farán també en altres llochs públics, com la Font Pudosa. Quedan complascuts els esmentats joves.

Farmacia de torn: la de D. Teodor Masgrau.

El dia 24 del passat se constituí la «Cambra de Comers» á Gerona. Sembla que dintre poch se disoldrá la Societat «Foment de I. C. y P.» ingresant els socis en la «Cambra de Comers» dita.

Van adelantant els treballs del tranvia de Gerona á Banyolas. Ultimament s'ha celebrat un conveni entre la Empresa y 'l Sr. Prat de Riudallots de la Creu, en virtut del qual aquest cedeix aygua pera les maquines, á cambi de concedirseli una padara en sa casa de l'Hostal de la República

Hem rebut la visita dels periòdichs *Juventut Obrera*, de Sant Andreu (Barcelona) y *Baix Empordá*, de Palafrugell, ab els qui establím gustosos el cambi.

El nostre amich Joaquim Mateu ha sigut nomenat secretari interi del Jutjat Municipal d'Anglés y director del Coro del centre d'Acció Social de la mateixa població.

Felicitem al nostre amich per tals nomenaments, per més que sentim veurerlo allunyat de nosaltres.

Dimecres passat els agutzil detingueren á un tal Mayolas de Serinyá que, segons sembla, desde alguns dies presentava sintomes de locura. S' en doná coneixement á les autoritats de Serinyá, essent el dia següent trasladat al manicomi.

Traduhím de un diari de Barcelona:

«L'arcalde de Girona ha publicat un bando disposant que está prohibida la mendicitat pública desde el dia 29 del actual, quedant retirats tots els permisos concedits pera captar avans de la publicació del present bando. Els pobres que desitjin acullirse á la beneficencia oficial y de la associació «La Caritat» y ser admesos en el repartiment de menjar, que tindrà lloch en l'antich edifici de la Universitat á las 11 del matí y á las 6 de la tarde, tots els dies, á contar del 29, deurán provehirse de la corresponent papeleta. Els agents de la autoritat farán retirar de la via pública á tota persona que demani caritat.»

¿Podria estudiarse aquí alguna manera d'acabar ab els captaires, quant menos ab els forasters? Creyem que totes les persones que fan caritat á la porta, podrián suscriurers per una quantitat mensual, fundarse una associació á fi de donar algún socorro als transeunts y acabar ab els pobres forasters que privats de captar en moltes localitats, acudirán aquí cada dia en major nombre. De tots modos considerém que val la pena d'estudiarho.

El «Círcol de Catòlics» d'aquesta vila ha trasmés el següent telegrama:

Sr. Presidente Consejo Ministros: Círculo de Católicos de Banyolas protesta política del Gobierno, antirreligiosa, antiespañola, perturbadora paz pública.

Com pot veurers en l'extracte de la sessió del dijous, en aquell dia va ser adjudicada la subasta pera la construcció del nou cementiri.

Els plecs presentats foren els següents: Plech n.º. 1. D. Llorens Aradas y Joan Torrella 7,989'00 ptas.

» 2. D. Salvi Soler. 9,629'36 »
» 3. D. Pere Font. 8,840 »
» 4. D. Narcís Britli 9,028'62 »

Dijous pasat se verificá l'unió matrimonial del digne diputat per aquest districte D. Juli Fournier Cuadros ab la distingida senyoreta D.ª Maria Muñoz García, qual seremonia descriu el *Correo Catalán* del primer de Juliol en la forma següent:

«En la mañana de ayer contrajeron matrimonio en la capilla pública del Palacio Episcopal la hija del gobernador civil de esta provincia D. Buenaventura Muñoz, señorita Maria del Carmen Muñoz y Garcia Lomas, con el joven diputado don Julio Fournier.

El patio del Palacio, la escalera de honor y la capilla estaban adornadas con grupos de plantas y flores.

Bendijo la unión el Ilmo. Sr. Obispo doctor Laguarda. Fueron padrinos de la novia el capitán general Veyler, que vestía de paisano, y el presidente de la Audiencia territorial, y del novio su madre y su padre político.

El Rdmo Prelado dirigió á los contrayentes una elocuente plática alusiva á la ceremonia que se estaba celebrando.

Entre la numerosa y distinguida concurrencia que asistió á la boda figuraban todas las autoridades y jefes superiores de la Guardia civil, Cuerpo de Seguridad y Policía.

Celebró la misa de velaciones el muy ilustre Canónigo Arcipreste y Secretario de Cámara doctor don Francisco Muñoz.

Después los contrayentes é invitados pasaron al edificio del Gobierno civil, donde se sirvió un banquete de 100 cubiertos á los invitados á la boda.

Deseamos á los recién casados muchas felicidades.»

Ab molta satisfacció comuniquem als nostres llegidors tan grata nova y enviem á n'els recientcasats la més entociasta felicitació, desitjantlos tota classe de prosperitats en son nou estat.

Durant l'última setmana la Caixa de Pensions pera la vellesa y d'Ahorros ha revut per imposicions la quantitat de 96.454 pessetes y ha pagat per reintegros d'ahorro y per plassos mensuals de pensió 38.797 pessetes habentse obert 65 llibretes noves.

Registre Civil

Inscripcions verificades desde '1 dia 23 al 30 del corrent Juny.

Naixements

Martiriá Dilmé Congost, fill de Joan y Maria; Dolors Congost Oller, filla de Josep y Concepció; Joan Tapis Coll, fill de Pere y Carme.

Defuncions

Cap.

Matrimonis

Cap.

Mercat de Banyolas

Dia 29 de Juny de 1910

Blat.	de 18'00 á 19'00	ptas. qtra.
Mestall	» 15'50 á 17'00	» »
Ordi	» 9'00 á 9'50	» »
Civada	» 8'50 á 9'00	» »
Blat de moro.	» 12'00 á 13'00	» »
Fabes.	» 14'50 á 15'00	» »
Monjetes	» 24'00 á 25'00	» »
Fabons..	» 15'50 á 16'00	» »
Vesses.	» 16'00 á 17'00	» »
Llobins.	» 8'00 á 8'50	» »
Mill.	» 14'50 á 15'00	» »
Panis.	» 13'00 á 14'00	» »
Fajol.	» 12'50 á 13'00	» »
Alls..	» 1'25 á 1'50	» forc.
Ous.	» 1'00 á 1'05	» dna.
Oli.	» 14'50 á 15'00	» mallal.

Fábrica de paper "continuo,"

Especialitat en papers colats
per a la industria tapera

Joseph Frigola

Banyolas (Borgoñá)

TALLER FOTOGRÁFIC

Tiratjes de tarjetes postals al bromuro y esmalt

RETRATS-AMPLIACIONS-REPRODUCCIONS Y MINIATURES

Francisco Xavier Mateu

BANYOLAS

Se fan tiratjes especials pera qui'ls desitji, enviant solsament els CLICHÉS.

AMPLIACIONS DE REGALO

De avui a fi de Maig prop-vinet, les de tamany natural per 25 pessetes se regalarán ab son elegant y artístic encuadrat y corresponent vidre.

CIRILO MASOLIVER

PINTOR Y DORADOR

Colocació de papers pintats

Valls, 19.—BANYOLAS

XACOLATA

Torrent

CASA FUNDADA EN 1780

Puresa garantida.

Proveïdors de la Reial Casa.

Premiada en distintes Exposicions.

CLASSES ESPECIALS

per a colegis y comunitats religioses.

Especialitat en la fabricació de xacolats fins ab canyella y vainilla

DESPATX CENTRAL

Escribanías, 8.—Banyolas

LA VIOLETA

GARPINTERIA

— DE —

Joseph Romans

Carrer Major.—BANYOLAS

FÁBRICA DE CALS HIDRAULICA, GUIX Y CIMENT

— DE —

Vicens Laqué

Banyolas

CICLISTES: Si voleu estar ben servits, en BICICLETES accesoris y tota mena de reparacions, dirigiuvos al conegut ciclista

Joseph Figuls

Especialitat en pneumáticos.

«HEAGLE» HUTCHINSON.

— BANYOLAS —

Tenda LA CONCEPCIÓ

— Pintures, pincells, barnissos de totes menes —

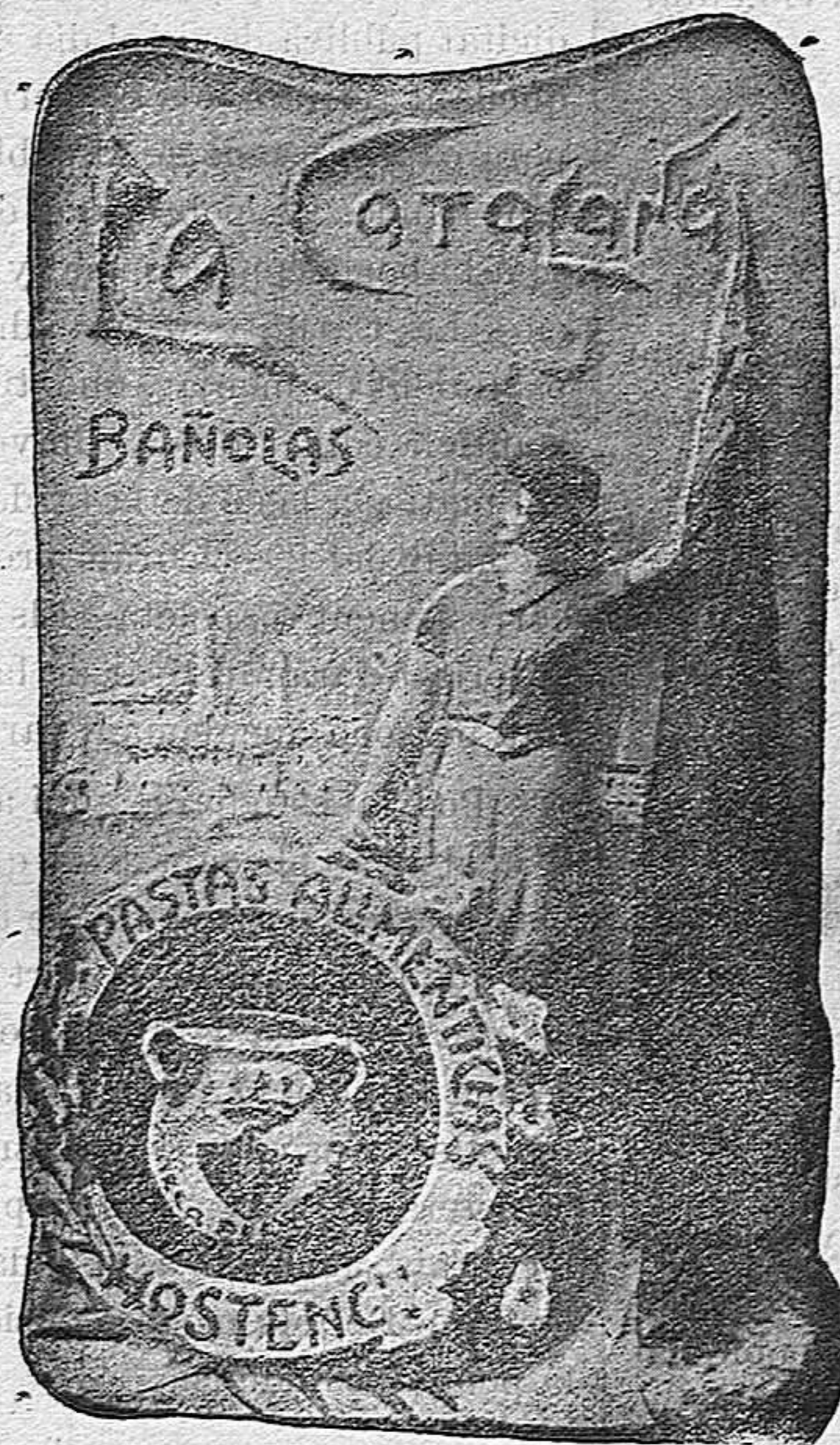
JOAN PUJOL

TURERS, 8.—BANYOLAS

Acreditada Fábrica

— DE —

PASTES PERA SOPA

Gran Fábrica de Chocolates

EL LAGO

— DE —

Lluís Tremoledas

CARRER DE GUIMERA.—BANYOLAS

Fábrica de Xacolata

DE

Dolores Torras

BANYOLAS

¡MALALTS! ¿Voleu recuperar aviat les torses perdudes y disposar d'una naturalesa ferrenya?

FEU US DEL

Bioferm

Socatarg

Indicat en la Tuberculosis, Raquitisme, Neurastenia, Anemia, Clorosis, Desgana, Convalescencies, Agotament per haver passat malalties greus ó per excessos de travalls moral ó corporal, etc., etc.

Es un medicament de gust agradable, recomanat de tots els metjes que 'l coneixen, pe: que han comprovat que refá depressa y ab seguretat.

Únic y exclusiu preparador:

J. Gratacós Vallmajó, Apotecari.

Dipositari á Barcelona:

J. Viladot, Rambla de Catalunya, 36.

En venda á 3 ptes. en totes les farmacies.

BARBERIA

DE

Jaume Geli Verdaguer

Carrer Mayor, 23 y Plaça de la Vila, 21

BANYOLAS

Disponibile